

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/860/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614214788
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7614214788.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu C. s.r.o., Q., L. XX, IČO 17 054 346, zast. Advokátskou kanceláriou Mišík, s.r.o., Bratislava, Prievozská 4B, proti žalovanému I. s.r.o., P. M. F., L. XX, IČO 36176516, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 10C 115/2014-16 z 8.9.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa konania, ktoré by obmedzovalo alebo bránilo žalobcovi, žalobcom povereným tretím osobám, ich obchodným partnerom, návštevníkom a zákazníkom v riadnom, nerušenom a pokojnom užívaní nebytových priestorov, ktoré má žalobca od žalovaného v nájme na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 105C0909 z 29.4.2010 a uložiť žalovanému, aby sa zdržal konania, ktoré by ohrozilo užívanie prenajatých priestorov na účely, na ktoré boli prenajaté, ako aj konaniam, ktoré by mali za následok zásah do pokojného stavu, pričom je povinný zabezpečiť poskytovanie všetkých služieb, ktoré je s nájmom prenajatých priestorov spojené, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Žalobca podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaný mu listom zo 7.8.2014 vypovedal nájomnú zmluvu č. 105C0909 (jej predmetom bol prenájom nebytového priestoru v nehnuteľnosti OC L., nachádzajúcej sa v P. M. F. na ul. L. č. XX na prvom nadzemnom podlaží o celkovej podlahovej ploche 179 m², ktorý je vo vlastníctve žalovaného) z dôvodu, že žalobca bol viac ako jeden mesiac v omeškaní s platením nájomného a ceny služieb, a vyzval ho k vyprataniu a uvoľneniu prenajatého priestoru. Túto výpoveď pre absenciu určitosti žalobca považuje za absolútne neplatnú a má za to, že nájomný vzťah naďalej trvá. Súd prvého stupňa vychádzajúc z obsahu návrhu a z predložených listinných dôkazov nárok posúdil podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 4, 6 a 8, a podľa § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ O.s.p. a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, s ktorou by nebolo možné vyčkat' do konečného rozhodnutia vo veci samej, alebo že sa javí byť ohrozený budúci výkon rozhodnutia. Konštatoval, že by bolo v rozpore so zákonom, aby súd čo i len dočasným predbežným opatrením obmedzil oprávnenie vlastníka nakladať s predmetom svojho vlastníckeho práva, pričom žalobca nepreukázal, že nájomné, na ktoré sa vzťahuje okamžitá výpoveď uhradil, žalobca nepodal žalobu o neplatnosť okamžitej výpovede z nájmu, nepreukázal, že nájomné riadne uhradil a nepredložil o tom doklady. Navrhované predbežné opatrenie preto ako nedôvodné zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, keďže žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, lebo je toho názoru, že súd nesprávne právne posúdil vec a navrhol ho zmeniť tak, že druhostupňový súd v celom rozsahu vyhovie návrhu na

nariadenie predbežného opatrenia a uloží žalovanému povinnosť do času rozhodnutia vo veci samej zdržať sa špecifikovaných činností uvedených v návrhu z 19.8.2014. Za nesprávny považoval záver súdu prvého stupňa, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia absentuje preukázanie naliehavej potreby dočasnej úpravy. Táto spočíva v nútenom prerušení prevádzkovania kníhkupectva žalobcu, čím na strane žalobcu došlo k znemožneniu výkonu podnikateľskej činnosti. Uviedol, že napriek tomu, že výkon vlastníckych práv nemôže byť neobmedzený, musí byť v súlade so zákonom a inými záväzkami, ktoré vlastníka zaväzujú, žalovaný (vlastník nehnuteľnosti), v čase po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, fakticky vypratá prenajaté priestory, uzavrel ich a znemožnil žalobcovi prístup k nim.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne, potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predbežné opatrenie vydané pred začatím konania (podľa § 74 ods. 1 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 ods. 1 O.s.p.) je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní, ktorý slúži na dočasné zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov do času definitívnej právnej (súdnej) ochrany a zabezpečuje, aby sa v konaní pokračovalo bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práv, o ochranu ktorých účastník v tomto konaní žiada. Predbežné opatrenie zamedzuje aj vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu právnej pozície navrhovateľa do tej miery, že sa mu ešte oplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Nariadenie predbežného opatrenia prichádza do úvahy vtedy, ak je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov alebo ak existuje obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. V oboch prípadoch musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej (i keď len dočasnej) úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Žalobca musí mať právny záujem na vydaní predbežného opatrenia, ktorého existencia sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti predbežného opatrenia (právne významných skutočností) z hľadiska ust. § 74 ods. 1 a § 102 ods. 1 O.s.p., to znamená musí osvedčiť oprávnenosť požadovaného opatrenia z hľadiska existencie práva, na ochranu ktorého má byť nariadené a potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu z ohrozenia výkonu budúceho rozhodnutia. Predbežné opatrenie neprejudikuje a ani nemôže prejudikovať nárok, ktorý je ohrozený, pretože ide o procesné rozhodnutie, ktorým sa žiaden nárok nepriznáva, ani nedeklaruje, či tu právo je alebo nie je. S dôrazom na rýchlosť ochrany práv, ktorej sa navrhovateľ predbežného opatrenia domáha, súd pri nariaďovaní predbežného opatrenia nevykonáva dokazovanie (ktoré sa zabezpečuje v rámci konania vo veci samej), ale zisťuje, či sú osvedčené rozhodujúce skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj o naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti navrhovanej okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov, bez ktorej by bolo právo účastníka ohrozené.

Pred nariadením predbežného opatrenia súd musí vždy tiež zvážiť, či v dôsledku predbežného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi, či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu) a napokon aj posúdiť, či predbežným opatrením nedochádza k zásahu do vlastníckych práv dotknutého účastníka nad nevyhnutnú mieru (podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere), čo znamená, že žalovaný môže byť obmedzený v nakladaní len vo vzťahu k veciam alebo právam, ktoré majú súvislosť s osvedčeným nárokom na plnenie záväzku, na vydanie veci a pod. Pritom je nepochybné, že tento prostriedok môže súd využiť aj v tých prípadoch, keď ide o zamedzenie vzniku škody, prípadne inej ujmy na strane oprávneného účastníka, ktorá by v budúcnosti bola iba ťažko napraviteľná.

Vzhľadom na to, že predbežné opatrenie predstavuje iba dočasnú úpravu práv a povinností účastníkov, keď upravuje pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon súdneho rozhodnutia iba do konečného vyriešenia veci, bez toho, aby ním bol predurčený priebeh procesu samotného sporu alebo prejudikované rozhodnutie sporu, je dané právnou úpravou, že o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhoduje súd iba podľa údajov a informácií, ktoré sú obsiahnuté v návrhu a v listinách predložených žalobcom bez toho, aby bolo umožnené druhému účastníkovi sa k návrhu vyjadriť (§ 75 ods. 8, 9 O.s.p.). Potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov účastníkov súd pri rozhodovaní o návrhu posudzuje vo vzťahu k nároku, ktorý žalobca chce uplatniť, príp. uplatnil vo veci samej a ktorý bude vyriešený konečným rozhodnutím vo veci samej.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval podľa uvedených zásad a dospel k správne mu záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia podľa § 74 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v konaní neosvedčil dôvodnosť svojho návrhu. Žalobca v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní neuviedol také konkrétne argumenty a dôvody, ktoré by osvedčovali dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia, keďže nepredložil také relevantné a hodnoverné dôkazy, ktoré by aspoň osvedčili tvrdenia uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, v čom spočíva hrozba ďalšieho narastania škody na jeho majetku v dôsledku konania žalovaného, ako aj závažná ujma na právach žalobcu.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný uskutočnil faktické kroky, ktorými svojvoľne a svojpomocne vypratá predmetné priestory.

V súvislosti s touto skutočnosťou odvolací súd na doplnenie správnosti napadnutého uznesenia poukazuje na to, že predbežné opatrenie upravuje vzťahy medzi účastníkmi len do budúcnosti (od času podania návrhu), a nie aj za uplynulý čas. Za situácie, keď žalobca bol v čase rozhodovania odvolacím súdom vypratá z priestorov, predbežné opatrenie v navrhovanom znení je bezpredmetné, neúčelné a nevykonateľné a ako také nemohlo byť nariadené.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo účastníci nenavrhli o nich rozhodnúť (§ 224, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.